

сестри се борятъ за едно и сжщо нѣщо, за единъ и сжщъ идеалъ. Запримѣръ, баща има две дъщери, и дветѣ красиви и образовани. Въ дома имъ дохожда младъ, знатенъ момъкъ, отъ княжески родъ. Дветѣ дъщери се влюбватъ въ него, и всѣка иска да го задържи за себе си. Бащата се чуди, какъ да разреши този въпросъ. Той започва да увещава по-малката да отстѣпи, да почака малко, и за нея ще дойде сжщо такъвъ знатенъ момъкъ. Обаче, тя не отстѣпва. Голѣмата дъщеря пъкъ настоява, че момъкътъ трѣбва да принадлежи на нея. И тя не отстѣпва. Какъ ще се реши този въпросъ? Всѣки иска първото мѣсто, първия кандидатъ, първата хапка и т. н.

Съвременнитѣ хора се натѣкватъ на редъ такива положения и мислятъ, че сж ги разрешили. Повидимому тѣ сж ги разрешили, но въ сжщностъ тѣзи въпроси и досега още не сж разрешени. Нѣкой казва, че като отстѣпилъ, разрешилъ въпроса. Това е привидно отстѣпване. Малцина познаватъ и прилагатъ закона на отстѣпването. Повечето хора отстѣпватъ външно, а вътрешно оставатъ непримирени. Да набиешъ човѣка, да го затворишъ и по този начинъ да го заставишъ да отстѣпи, това не е никакво отстѣпване. И бащата на дветѣ дъщери можа да разреши въпроса така, но това не е правилно разрешаване. Той можа да набие малката дъщеря, да я затвори временно, да я изпрати въ другъ градъ, докато ожени го-